

10 Маланка 2004 – УНО

Багато чуємо нарікань на 4-ту хвилю імміграції, на її громадську пасивність, економічну заробітччанську сутність і байдужість до всього українського. Можливо є певна доля правди в цьому. Але сказане вище аж ніяк не стосується до діяльності створеного Лесею Петрів три роки тому літературно драматичного гуртка "Сузір'я" при Українському Національному Об'єднанні (УНО) в Едмонтоні.

Діяльність гуртка "Сузір'я" здійснюється на громадських засадах і очевидно, що учасників-іммігрантів 4-ї хвилі об'єднує любов до українського слова й культури і що найважливіше - це прагнення створити куточок власної України, такої далекої а водночас близької, тут, на канадській землі.

Початковою метою діяльності цього гуртка було обмінюватися враженнями про улюблені літературні, поетичні твори, ознайомлюватися з новими іменами на літературному небосхилі України та діаспори та звичайно підтримувати традиції українсько-драматичного дійства, драматичних п'єс, вечорниць, вертепів, Маланок. За плечима гуртка постановок цілого ряду п'єс, вечорниць, і звичайно, традиційна щорічна "Маланка", яка має у людей різних поколінь чи не найбільшу популярність. Остання гра-дійство "Маланка"-2004 є мабуть найкращим доказом цього. Квитки були розкуплені ще перед Новим Роком (забава відбулася 17-го січня).

Сценарій щорічної Маланки розгортався на двох сюжетних рівнях: традиційні персонажі (господар – Валерій Семенко, господиня – Оля Миц, Маланка – Володимир Гриців, Василь – Олександр Семенко) та фантастичні літературні запозичені із Гоголівської "Ночі Перед Різдвом" власне її нової музичної версії (Солоха – Наталка Гриців, чорт – Оля Юрків) співдіяння через

реальних: цигана-Микола Никифорук, циганку - Ліля Пантелюк, козу – Андрій Никифорук (обов'язковий атрибут українського вертепу) та дівчат – (Іра Гриців, Яна Виговська, Оксана Федько, Дарія Кульницька, Марина Медіна, Софія Осташевська), які врожжили в Солошиній хаті - (традиція ворожіння на Андрія).

Звичайна побутова сцена розгорталася в хаті господарів. Вони готувались до свят-вечора і чекали колядників, а в той час же "незрівнянна" відьма Солоха балансувала між заграванням з чортом та дівчатами, що прийшли до її хати ворожити. Гостинно прийняла вона й циганську пару з козою, а остання залізши під стіл, виполохала звідти чорта. Дівчата, злякавшись, втікають від Солохи. Поступово дія переміщається в хату господарів, яких повідомляють про те, що пропала Маланка.

Почувши неприємну вістку, господиня почала голосити, а господар вирушив у пошуках Маланки... І ось привезли Маланку на чудових санях і вона звичайно не мертва, а жива-живісінька, "пишна, квітуча, щічки пампушкові, ніс пістолетиком і все інше так нічого", як сказала вона про себе сама. І коханий її Василь тут як тут впізнав її "делікатну" ніжку серед інших дівчачих ніг.

Фінальна сцена – сцена гуляння, танець підхопив всіх у єдиному вихорі-пориві. А тут і колядники не забарилися. З колядами і віншуваннями прийшли вони у хату господарів, побажали веселих і щасливих свят усім присутнім, до них приєдналися із віншуванням Василь і Маланка і звичайно ж господарі. Завершилася вистава традиційним "І в вас, і в нас, хай буде гаразд".

Сценарій щорічної Маланки був складений надзвичайно майстерно.

Дія проходила у двох планах: на сцені і у залі. Спостерігалось логічне поєднання та послідовність

Учасники гуртка "Сузір'я" (Фотографія — Романа Петріва)

у всіх частинах. Переплетення літературного та побутового сюжетів надавало дійству неповторного реально-фантастичного колориту.

Перехід сценок від однієї до іншої відбувався плавно, логічно і з кінематографічною швидкістю. Деталі декорацій були продумані до найменших дрібниць; господиня носилася зі своїми пірижечками – тричі говорила, які гарні вони вдалися. Солоха варила якусь чортівню в горшку з якої курилася пара; вона ж то заслоняла то відслоняла святий образ на стіні, залежно від того хто входив до її хати - чорт чи люди; згас місяць, коли хлопець (Тарас Пимкевич) повідомив, що Маланка пропала. І, звичайно, було багато музики, яка збагачувала драматичну дію.

Оксана (Софія Осташевська) розповіла-заспівала батькам, яка вона вродлива і заміж за Вакулу не піде. Сцена ворожіння супроводжувалася, піснюю і танцем дів-

чат, де вони закликали милого показатися в "дзеркальці". І, звичайно, яка ж Маланка без музичної характеристики? Під супровід пісні (А. Данилка) Маланка (Володя Гриців) витанцювала, підкидаючи дрібенького Василя (Олександр Семенко) мало не під стелю.

Хочеться особливо подякувати сценаристам Лесю Петрів, Наталці Гриців, Аллі Семенко талант яких працює у творчому напрямку, та за переклади пісень Н. Гриців (математика і поетеса в одній особі). Зі смаком було оформлення сцени скромною Аллою Семенко, художницею з України, яка завжди намагається триматися в тіні.

Особливе признання належить технічному оформлювачу Роману Петриву за світлові, та піротехнічні ефекти і за озвучення вистави. Помічником його був Степан Цибульський. Над музичним оформленням працювали Микола Никифорук, Роман Британ і Роман Петрів.

Напевно без перебільшення можна сказати, що кожна сцена супроводжувалася бурхливими оплесками глядачів, які гаряче підтримували виконавців.

А також милозвучне виконання щедрівки "Павочка ходить" у супроводі Світлани Семенко і Н. Гриців розкрохмалили серця глядачів.

Глядацька аудиторія об'єднувала різні покоління емігрантів, особливо багато було молоді; і що найбільше тішить, молоді народжені в Канаді, якій не байдужі українські традиції та сучасна культура.

Прекрасним доповненням до "Маланчиного" вечора в едмонтонському УНО були Марусина кухня та музика надзвичайно популярного гурту "Барвінок"

То ж об'єднуймося українці усіх поколінь і хвилю щоб не занехати і не проспати наше багатство – українське слово і пісню тут, на канадській землі, пронести їх і втримати для наших дітей і внуків.